

Universitätsbibliothek Paderborn

**Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De
Imitatione Christi Libri Qvatvor**

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXI. Quòd in Deo, super omnia bona & dona, requiescendum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](#)

C A P. XXI.

*Quod in Deo, super omnia bona &
dona, requiescendum est.*

ISUPER omnia & in omnibus, re-
quiesces anima mea in Domino
semper, quia ipse Sanctorum æterna
Rom. 8. requies. Da mihi, dulcissime & aman-
tissime Iesu, in te super omnem crea-
turam requiescere; super omnem sa-
lutem & pulchritudinem; super om-
nem gloriam & honorem; super om-
nem potentiam & dignitatem; super
omnem scientiam & subtilitatem; su-
per omnes diuitias & artes; super om-
nem lætitiam & exultationem; su-
per omnem famam & laudem; su-
per omnem suavitatem & consolatio-
nem; super omnem spem & promis-
sionem; super omne meritum & de-
siderium; super omnia dona & mu-
nera, quæ potes dare & infundere:
super omne gaudium & iubilationem,
quam potest mens capere & sentire:
denique super Angelos & Archang-
elos, & super omnem exercitum cæ-
li: super omnia visibilia & inuisibi-
lia:

lia : & super omne quod tu Deus
meus non es.

2 Quia tu Domine Deus meus su-
per omnia optimus es: tu solus altissi-
mus : tu solus potentissimus : tu so-
lus sufficientissimus & plenissimus,
tu solus suauissimus & solatiosissi-
mus: tu solus pulcherrimus & aman-
tissimus: tu solus nobilissimus & glo-
riosissimus super omnia : in quo cun-
cta bona simul & perfectè sunt , &
semper fuerunt & erunt : atque ideò
minus est & insufficiens , quidquid
præter te ipsum mihi donas, aut de te-
ipso reuelas , vel promittis, te non vi-
so,nec plenè adepto : Quoniam qui-
dem non potest cor meum veraci-
ter requiescere , nec totaliter con-
tentari , nisi in te requiescat , & om-
nia dona omnemque creaturam tran-
scendar.

3 O mi dilectissime sponsa I E S V
Christe, amator purissime, domina-
tor vniuersæ creaturæ: quis mihi det *Pf. 53.*
pennas veræ libertatis , ad volan-
dum & pausandum in te ? O quan-
do ad plenum dabitur mihi vacare
& videre , quam suavis es Domi-

G 4 ne

ne Deus meus? Quando ad plenum
me recolligam in te, ut præ amore tuo,
non sentiam me: sed te solum, supra
omnem sensum & modum, in modo
Dan. 13 non omnibus noto? Nunc autem fre-
quenter gemo, & infelicitatem meam
cum dolore porto. Quia multa ma-
la, in hac valle miseriarum occurunt,
quæ me sæpiùs conturbant, contri-
stant, & obnubilant: sæpiùs impe-
diunt & distrahunt, alliciunt & im-
plicant, ne liberum habeam accessum
ad te, & ne iucundis fruar amplexi-
bus, præstò semper beatis spiritibus.
Moueat te suspirium meum, & deso-
latio multiplex in terra.

4 O Iesu, splendor æternæ gloriæ,
solamen peregrinantis animæ: apud
te est os meum sine voce, & silentium
meum loquitur tibi. Usquequò tar-
dat venire Dominus meus? Veniat ad
me pauperculum suum, & lætum fa-
ciat. Mittat manum suam, & miser-
rum eripiat de omni angustia. Veni,
veni: quia sine te, nulla erit læta dies
aut hora, quia tu lætitia mea: & sine
te, vacua est mensa mea. Miser sum,
& quodammodo incarceratus, &
com-

compedibus grauatus : donec luce
præsentiaæ tuæ me reficias, ac liberta-
ti dones, vultumque amicabilem de-
monstres.

153 Quærant alij pro te aliud, quod-
cumque libuerit : mihi aliud inter-
rim nil placet, nec placebit, nisi tu
Deus meus, spes mea, salus æter-
na. Non reticebo, nec deprecari ces-
sabo : donec gratia tua reuertatur,
mihiique tui intus loquaris : Ecce ad-
sum : Ecce ego ad te, quia inuocasti
me. lacrymæ tuæ, & desiderium ani-
mæ tuæ, humiliatio tua & contritio
cordis, inclinauerunt me & adduxe-
runt ad te. Et dixi : Domine, vo-
caui te, & desideravi fruitem, para-
tus omnia respuere propter te. Tu
enim prior excitasti me, ut quærerem
te. Si ergo benedictus Domine, qui
fecisti hanc bonitatem cum seruo tuo,
secundum multitudinem misericor-
diæ tui.

6 Quid habet vltrà dicere seruus
tuus coram te, nisi vt humiliet se val-
dè ante te, memor semper propriæ
iniquitatis & vilitatis ? Non enim est *Psal. 83*
similis tui, in cunctis mirabilibus cæli

& terræ. Sunt opera tua bona valde,
iudicia vera, & prouidentia tua regun-
tur vniuersa. Laus ergo tibi & glo-
ria, ô Patris Sapientia: te laudet & be-
nedicat os meum, anima mea, & cun-
cta creata simul.

C A P. XXII.

*De recordatione multiplicium
beneficiorum Dei.*

Ps. 118. 1 **A**PERI Domine cor meum in
lege tua, & in præceptis tuis
doce me ambulare. Da mihi intellige-
re voluntatem tuam, & cum magna
reuerentia ac diligentí consideratio-
ne, beneficia tua, tam in generali
quam in speciali memorari: ut dignè
tibi ex hinc, valeam gratias refer-
re. Verùm scio & confiteor, nec pro
minimo puncto, me posse debitas
gratiarum laudes persoluere. Minor
ego sum, omnibus bonis mihi præ-
stitis: & cùm tuam nobilitatem at-
tendo, deficit præ magnitudine spi-
ritus meus.

2 Omnia, quæ in anima habemus
& corpore, & quæcumque exteriùs
vel